

نویسنده: مسعود ودان (Masud Wadan) .

منبع و تاریخ نشر: گلوبال ریسرچ « 2017-07-01 » .

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

جنگ نیابتی هند و پاکستان در افغانستان بمثابه یک ساخت و ساز رسانه ای

India- Pakistan proxy war in Afghanistan is a Media fabrication

جنگ در افغانستان به منافع شماری از طرف های درگیر منجر شده است و نیاز به تا مین چندین اهداف در منطقه دارد؛ بادر نظر داشت این اصل میتوان چنین ادعا کرد که طالبان بهانه ای برای تخلیه عناصر و مینرالهای خاکی زیرزمینی کمیاب افغانستان و سیفون ویا دالان پوشیده و خاموش بیرون کشیدن پول سیاه و سفید از داد و ستد مواد مخدره است و یابنا به گفته ای بعضیها تداخل روسیه را بعنوان آوردن یک دلیل قانونی محضاً بخاطر فروش اسلحه چند ملیارد دلری یا «جنگ علیه تروریسم» بهانه ای برای ایجاد پایگاه های بیشتر در افغانستان چیزی دیگری نمیتوان پنداشت.

برای آنکه توانسته باشیم در جنگ افغانستان درگیر شویم باید که انگیزه های زیادی داشته باشیم، رقابت های منطقه ای به اندازه زیاد وحشتناک و عمیق برای تخریب و انهدام افغانستان چندان بالقوه به نظر نمی آید؛ هند و پاکستان به نسبت عدواتی که از زمان پارتیشن هند بین خود دارند به دلیل تایید و اشنگتن از پاکستان در زمان جهاد مبنی به دخالت و نفوذ آن کشور بصورت مشخص در سرزمین افغانستان غرق در رقابت و سبقت میباشند؛ پس اگر ما تمام بمبگذاری های که نشان دهنده جنگ دوطرفه هند و پاکستان در افغانستان میباشد آنرا فشرده سازیم ممکن است که یک بخش کوچک از

کسرو شکستگی را نشان دهد .

به همین منوال جنگ نیابتی میان حامیان عربستان سعودی و ایران و یا ایالات متحده امریکا و ایران تا کنون یک حالت کاملاً نوسانی دارد و تا هنوز کمی در حال تخیل و شک و تردید قرار دارد که این خود بیش از یک پاره و یا خرده ای از خشونت چیزی دیگری نیست .

پس در اینجا واقعاً چه چیزی و یا چه کسی این ماشین جنگی را رانندگی میکند و مهمتر از این شاید چیزی در بین است آنطوریکه ادعا میشود که تعداد زیاد از افغانها در هر یک روز چسان زندگی میکنند؟

اتهامات علیه درگیری های هند و پاکستان در افغانستان بی اساس و بی پایه است و اقیعت امر این است که این موضوع بیش از حد مورد توجه قرار داده شده است؛ و آنهم بمنظور گذاشتن سرپوش بر سر عامل اصلی جنگ در افغانستان اما مبارزه ای طرف های درگیر بخاطر تقویت نفوذ در بین رژیم کابل غیر قابل انکار است. وضعیت پاکستان در میان دیگران بخاطر متوقف کردن «تروریسم» و آوردن طالبان به میز مذاکره منوط به گذاشتن شروطی از سوی پاکستان شده است و آن اینکه افغانستان باید تمام روابط چند جانبه تاریخی خود را با هندوستان قطع نماید، که البته طرفداران این نظر پوچ و میان تهی کاملاً غیر موجه و نامعقول بوده و اینها کسانی اند که از وجود اقیعت ها چشم پوشی مینمایند- این طرز تفکر یعنی انکار از واقعیت خود یک برخورد عجیب و غریب بوده و این نوع تنویر و خصومت تا حد زیادی بخاطر بی ثبات ساختن افغانستان و از هم پاشیدن تقویه روابط دیرینه ای دوامدار افغانستان از هند است . آیا پروژه ای چند میلیونی دالری برای خیزش و ظهور (آی - اس - آی - اس = داعش) در افغانستان تنها نتیجه موضوع کوچک سیب زمینی (کچالو) است؟

هند به این عقیده و باور است که واشنگتن به پاکستان بخاطر ساختن تیوری توطیه علیه افغانستان نیاز دارد؛ حتی که اگر واشنگتن بطور مشخص و آشکار پاکستان را بعنوان حامی بلا قید و شرط در مجامع و نهادهای بین المللی نیز نامگذاری کند ولی از سوی دیگر این واشنگتن است که از پاکستان میخواهد که نباید بیشتر به تملق و چاپلوسی بپردازد؛ و در عین حال واشنگتن برای متقاعد ساختن متحدان منطقه ای خود علیه پاکستان و پاسخ دادن به خواسته های بین المللی بمنظور اقدامات ضد تروریستی جامع بیشتری اراده خود را به توقف تصویب کمک های نظامی و غیر نظامی خود به پاکستان نشان داده است اما اکنون دیده میشود که امریکا این وجه مالی و تخصیصه اش را به پاکستان از توقف و تعلق حذف مینماید .

ریس جمهور اسبق پاکستان جنرال پرویز مشرف در مصاحبه با خبرگزاری فرانسه گفت: «سلطهء بیشتر هند در افغانستان تهدیدی برای پاکستان است و هند میخواهد که افغانستان را علیه پاکستان تمهید و تحریک نماید؛ این تفسیر و گذارش ممکن است که

ذهنیت ها و دیدگاه های شماری از دیگران را که به دنبال درک واگاهی از اسباب و ریشه های اصلی جنگ در افغانستان هستند شکل و یا یک تصویر نا درست دهد و با اینصورت طرف دیگر جنگ با ائتلاف را که در تحت رهبری ایالات متحده امریکا به

پرویز مشرف رییس جمهور اسبق پاکستان (عکاسی از ویکی پدیا)

پیش برده میشود کمرنگ سازد.

از سوی دیگر کلید مبارزه معجزه آسا و عجیب و غریب توام با خشونت های در حال توسعه در افغانستان در دسترس دولت افغانستان و شرکای نظامی بین المللی او می باشد؛ تمرکز امنیت در مرزهای افغانستان با پاکستان بمنظور جلوگیری از عبور و مرور غیرقانونی افراد جنگجو و جنگ طلب میتواند به گسترش فساد فوری ایالات متحده امریکا در افغانستان کمک کند پس اگر جریان آزاد اسلحه و مزدوران در سراسر مرز از پاکستان به افغانستان متوقف شود در آنصورت ممکن است که در سرزمین افغانستان صلح تامین شود.

اسطوره یک جنگ نیابتی میان همسایگان کینه جو نوع از رسانه ای خاینانه و خصمانه است چه که آگاهان و یا نا آگاهان باشند؛ این روند رسانه ای به پاکستان کمک میکند تا «تروریسم» را در سایه ها و یا در شباح جنگ اغراق آمیز نیابتی با هند افزایش دهد به گفته ای اما رسینا (Amar Sinha) سفیر هند در کابل، وفور و طغیان داستان های رسانه ای از یک جنگ نیابتی به هدف توجیه پیشتیبانی پاکستان از تروریسم است - اما در حال حاضر کسی وجود دارد که مطرح کند که چه کسی پشت سر حمایت از پاکستان به افراط گرایی است.

بله؛ ایالات متحده امریکا تمام جوانب این جنگ را به دقت بیشتر تحت نظر قرار داده و قرار میدهد و به سختی اجازه میدهد که ذهنیت ها و یا توجه مردم به جوانب و عوامل این جنگ معطوف شود بعضی ها ولی نه همه؛ نویسندگان امریکایی جنگ افغانستان را بعنوان یک محصول از اختلاف در دناک هند و پاکستان نشان میدهند؛ جنگی که باعث میشود تا ایالات متحده امریکا بتواند تمام فرایندها را چند وظیفه ای خود را ادامه دهد.

اگر ایالات متحده امریکا محضاً یک داور (میانجی) و یا تنها به صفت یک ناظر در این جنگ میبود پس در آن صورت قبل از آنکه مذاکرات با هند برای حل مسالمت آمیز این جنگ صورت می‌گرفت هر چه زودتر میتوانستیم که از همچو مذاکرات نتیجه مطلوب بدست می‌آوردیم و آن اینکه هند بدو و یا در ابتدا شاید با تقریباً صفر درجه درگیر در جنگ میشد و با ز پاکستان در آن صورت هدف جنگ رسانه ای در برابر تروریسم قرار می‌گرفت از اینکه البته پاکستان بدون شک متهم به کشتار و قتل عام افغانها است کشوری که همین اکنون در دسترسی کا رواجندای جنگ در واشنگتن قرار دارد و با مرور در روند طولانی تاریخ با ید متوجه شد که اگر پاکستان از حمایت واشنگتن بدور بماند یعنی که پاکستان از زیر چتر حمایت واشنگتن خارج شود در آن صورت واشنگتن شاید به احتمال زیاد شبیهه با سرنوشت سال (2003) عربستان سعودی مواجهه خواهد شد .

وزیر داخله هند راجنیت سنگ (عکاسی از ویکی پدیا)

گرچه رسانه های داخلی و بین المللی مدعی هستند که جنگ افغانستان محصول و یا نتیجه خصومت های دیرینه هند و پاکستان است ولی هند صریحاً چنین اذعان مینماید که این جنگ هیچ ارتباطی با دشمنی های ما و پاکستان ندارد و این همه دروغ ها ساخت رسانه ها میباشند و این رسانه ها اند که سناریو اصلی این جنگ را از نظر دیگران پنهان میدارند به ارتباط این مطلب وزیر داخله هند آقای راجنات سنگ در یک نشست مطبوعاتی در ماه می سال (2015) به رسانه ها چنین گفت .

« پاکستان از جنگ تروریستی علیه هند بعنوان یک سلاح استفاده میکند »

مقامات ارشد هند در واقع چنین مفهومی را پیشکش مینمایند که پاکستان از مبارزه ضد تروریستی بشکل فریبکارانه از ایالات متحده امریکا و از کمک های که به مقامات عالی رتبه افغانستان صورت می‌گردد به نفع خود استفاده مینماید و پاکستان هرگز به بررسی معاملات هند با دولت افغانستان نه پرداخته و یا در برابر همه ای آنها به حمله متقابل متصل نشده است و یا نه پرداخته است .

از سوی دیگر ایالات متحده امریکا ما یل است که پای هند را در جنگ افغانستان بکشاند و یا میخواد که هند را در این جنگ درگیر سازد و به این اندیشه که سربازان و نیروهای جنگی هند در کنار سربازان (ناتو) در افغانستان مستقر شوند و با اینصورت متمایل است که بر آتش جنگ مواد سوخت را بیشتر سازد و به میزان خصومت بین کشورهای متخاصم بیفزاید و به احتمال زیاد بتواند از این درگیری نفع بیشتر بردارد تا تمرکز را از دستورکارش در جنگ به سمت مناقشات مبهم متمرکز کند چونکه این دو کشور با وجود داشتن مرزهای طولانی بینهم تا اکنون هیچ نشانه ای در دست نیست که بینهم به برخورد و یا رویا روی قابل ملاحظه پرداخته باشند .

پاکستان از نظر واکنش یک دولت جاکرمنش (پا دو) و فقیر است که در سراسر جهان از تهدید و انزوای رنج میبرد و وابستگی آن به واکنش و استفاده نمودن پاکستان از تروریست ها برای جنگ نامادین افغانستان او را از فرصت های به دستبرد اقتصادی گسترده بدور ساخته است یعنی که نمیتواند از نظر اقتصادی از این جنگ تحمیلی کما فی السابق نفع بردارد یعنی که همچو فرصت اکنون از پاکستان ریبوده شده است و همچنان دهلیزویا رهرو اقتصادی چین که در سراسر ولایت ویا صوبه ای بلوچستان ویا که سایر مناطق مجاور به ولایت مذکور گسترش می یابد همین اکنون با شکست مواجهه شده است و حتی که در آستانه لغو قرارداد دارد .

عنصر دیگری که در بالای پاکستان قرارداد «چین» است و چین نسبت به اختلافاتی که با هند دارد ؛ هند را و میدارد تا با دولت افغانستان رابطه خود را هرچه بیشتر استحکام دهد- در سال (1960) چین با داشتن اختلافات مرزی با هند میخواست با هند درگیر در جنگ شود و در همان وقت بود که چین جانب پاکستان را گرفت و از هیچگونه تلاش دریغ نورزید مبنی بر اینکه اگر بتواند از تنش میان پاکستان و افغانستان بکاهد .

کشورهای همچو سوریه ، عراق ، یمن ، و اوکراین را میتوان برای ادامه جنگ های نیابتی عرصه جنگ نامید و در عین حال میتوان به این موضوع نیز توجه نمود و آن اینکه اسرائیل هیچ یک گلوله ای را در جنگ سوریه فیر ننموده با وجودیکه به ارتباط سوریه نگرانی های بیشتری هم دارد اما آنچه که اسرائیل در این زمینه اجرات نموده همانا پول و اسلحه زیادی را به منطقه جنگی بخاطر ادامه جنگ از پادشاهان عرب منطقه و دیگران بدست آورده و به منطقه جنگ فرستاده است - دولت ها پروکسی و عروسکی یا دست نشاند در جنگ جهانی امروزی باهم در توافق به گزینه دومی نیستند ولی ابر قدرت ها یک جنگ پروکسی را به گونه ای آغاز میکنند که سرزنش ها و جرایم جنگی اغلباً باید تنها به دولت های نوکر و (پا دو) با نجامد ویا تمام شود .

----- **با تقدیم احترامات «06-07-2017» .**